

Mentanarpolitisk skomm – sleppið einkarrættinum!

Oddagrein

MENTANARPOLITISKA orðaskiftið á Føroya Løgtingi er á einum sera lágum stigi, og orðaskiftið um nýggjar lógir fyri Sjóntvarpið og Útvarpið vísti, at spurnartekin kann setast við hugtakið »mentað tjóð«.

HARAFTURAT kann eisini setast spurnartekin við, um allir politikarar eru nógv væl at sær komnir at sita í einum tingi, sum hevur lóggávumyndugleika.

EISINI var orðaskiftið mikudagin aftur eitt prógv um, at flokspolitikkur í Føroyum er sum »harra-guð-veit«, og at tað ber illa til at skilja í millum, hvat er politikkurin hjá sjálvum flokkinum og hvat er áskoðanin hjá framsøgumanni floksins.

TÍ kann eisini setast spurnartekin við, um føroyingar eru nógv búnir at sleppa einkarrættinum hjá sjónvarpi ella útvarpi. Hetta hevur annars verið gongdin allastaðni rúndan um okkum.

UPPSKOTINI til nýggju lógirnar leggja upp til at halda fram við einkarrættinum, men á hesum stað skal setast spurnartekin við, um tað er rætt at halda fram við hesum einkarrætti, sum tykist ikki sørt totaliterur, og er eisini í andsøgn við tað rák, sum er rúndan um okkum.

HARAFTURAT tykist tað ikki sørt lægið, at stórir partur av føroysku húskjunum kann siggja als kyns privatar sjónvarpsrásir, men bara ikki eina føroyska privata sjónvarpsrás. Sama er galdandi viðvíkjandi útvarpi. Á hesum øki eru stórir møguleikar at skipa fyri nærvörpum, tí tøkniliga kravst nógv minni útgerð.

UM meiriluti er í tinginum fyri at sleppa einkarrættinum, so eigur málið at verða viðgjørt í nógv stórri álvarsemi enn fyrsta viðgerð sýndi, og neyvar reglur eiga at verða gjørdar fyri royndarvörpum.

ANNARS eru Útvarpið og Sjóntvarpið fremstu menta- og tíðindaberar okkara, og tað er ikki annað enn mentanarlig skomm, at hesi vörp skulu liva av eydnuspæli. Heldur pening á figgarlógina, so vit sleppa undan eydnuspæli og gjaldi fyri útvarpslurt í bilum.

Síðu 2 viðmerkingin

Løgmaður leggur øðrum orðini í munnin

Fyrsti dagarnar í seinastu viku var eg staddur á norðurlandaráðsfundi í Keypmannahavn, og hevði eg tí ikki høyr, at Útvarpið hevur borið tey tviðini úr Tinganesi, at landsstýrið, í sambandi við viðgerðina av spurninginum um ríkisráð, skuldi hava gjørt semju um, at ríkisfelagsskapurin skuldi varðveitast og styrkjast.

Og í tíðindasamdráttinum hjá Útvarpinum leygar dagin, bar Útvarpið aftur tíðindini um, at lögmaður Edmund Joensen í vikuni skuldi hava sagt, at tað var semja í landsstýrinum um, at ríkisfelagsskapurin skuldi varðveitast og styrkjast.

Og sum um tað ikki var nógv mikið, so hevði elektroniska avísir hjá dansku avísini Jyllands-Posten somu tíðindini seinasta vikuskiftið.

Tíðindini um stóðutakan landsstýrisins til spurningin um ríkisráð vóru røtt, men hin parturin um, at landsstýrið var samt um, at ríkisfelagsskapurin skuldi varðveitast og styrkjast, eru beinleiðis skeiv. Ja, so skeiv, at talan kann ikki vera um ein sannleika við modifikatiónum, men heldur um eina beinleiðis lygn. Bert harmiligt, at tað skal gerast

alt meira neyðugt soleiðis at koma afturum aftur. Men tá málið verður eftirrikanað, so visir tað seg,

stýrið, allir sum ein eru sannførdir um, at ríkisfelagsskapurin skal varðveitast og styrkjast.

at tað als ikki eru fjølmíðlarnir, sum hava borið skeivtíðindi, tí reint faktiskt er tað soleiðis framborið í tí svári, sum er sent úr landsstýrinum til formannin í Fólkatínginum, Erling Olsen.

Brævið er soleiðis orðað, at tingformaðurin yvirhøvur ikki kann vera í iva um, at teir, sum nú manna lands-

Men eg má so boða frá, at hesi sjónarmið yvirhøvur ikki hava verið viðgjørd, og at vit báðir, sum umboða javnaðarflokkinn, nokk skulu duga at úttala okkum úttan lógmansins hjálp, tá ið hasin spurningurin skal viðgerast.

Vanliga verður hildið, at tað er ikki serliga fólkaligt,

at leggja øðrum orðini í munnin, sum í hesum førinum. Men at leggja aðrar politiskar flokkar undir at taka undir við reindyrkaðum sambandspolitikki, haldi eg álvaras vera ov langt úti.

Tilmæli frá umsitingini í landsstýrinum varð viðgjørt á landsstýrisfundi 23. januar 1996 kl. 10.00, har landsstýrið samtykkir at taka undir við tilmælinum. Hetta vil siga, at landsstýrið tók ikki undir við uppskotinum um eitt ríkisráð.

Men partar av frábodanini til fólkatingsformannin eru kryddraðir við beinleiðis sambandsstatum, sum javnaðarflokkurin als ikki vil taka nakra ábyrgd av. Eg vænti, at javnaðarflokkurin sjálvur er førur fyri at greiða Føroya fólk og partamanninum Erlingi Olsen frá okkara stóðu til ríkisfelagsskapin.

So alfaðirliga nýtist ikki lógmanni at taka uppgávuna sum lögmaður, at hann skal hava fyri neyðuni at leggja okkum orðini í munnin. Tað fara vit at taka okkum av úttan hansara hjálp.

Jóannes Eidesgaard

Lesarabrøv

Viðmerking til greinirnar hjá yvirlæknanum og Læknaráðnum í bløðunum

Eg kann ikki lata pástandin hjá yvirlæknanum um gott samstarv við sjúkrasystir standa ósvaraðan. Hann hevur í fleiri ár stórt sæð ikki gjørt annað enn at niðrgera og happa sjúkrasystir og sjúkrasystirar. Dømin eru nógv og próvføst.

Ja, so galið bleiv, at ter neyðdust at venda sær til trygdarnevndina, tí onki annað hjálpti. Trygdarnevndin vendi sær til Arbeidsfirtilittum, sum eftir at hava sett seg inn í viðurskiftini, mælti sjúkrasystirleiðsluni til at lata gera eina óvilduga kanning av psykiska arbeidsmihvørvinum á skurðgongdini.

Men hvat hendi? Sjúkrasystirleiðsluni kærði avgerðina hjá Arbeidsfirtilittum, og fekk eftir drúga tíð viðhald úr Landsstýrinum. Eg havi ikki innlit í lógir og reglugerðir á tí økinum, men tann manipulation, sum fór fram har, fyri at begrunda neivarið, er rætt og slætt óhugnalig.

Lika áhugaverdur er spurningurin um, HVI sjúkrasystirleiðsluni ikki vildi hava eina slíka kanning av arbeidsstaðnum. Og HVI nakrir læknar eisini vóru við at fara úr límingini av avgerðini hjá Arbeidsfirtilittum. HVI??? Tá teir geva røktarleiðsluni skuldina fyri

óskilið á skurðgongdini, so mátti ein slík kanning verið eitt kærkomnið høvi at fingið skil á.

Nei, heldur man tað vera tí teir ikki hava so reint mjøl í posanum. Teir vilja av við røktarleiðsluna fyri einhvønn pris – STJÓRAR-NIR OG SO NAKRIR LÆKNAKONGAR – fyri at kunna skapa sær og sínum einaveldi nú nýggj reglugerð skal gerast fyri sjúkrasystirleiðsluni. Og so kann tað vera líkamikið, hvør liggur eftir. Óll kneb eru galdandi.

Læknastjórin – OKKARA ARBEIDSMEÐISIN-ARI – mátti ikki viljað latið

hetta sitið á sær. Nei, tit – tit hava gjørt Landsjúkrasystirleiðsluna eina bjarnatenastu – við vælsignisli frá LANDSSTYRISMANNINUM í heitsumálum – tað er hvat tit hava.

Og til LÆKNARÁÐIÐ. Tit rópa eftir einstreingjaðari leiðslu. Tað er júst tað, tit hava havt alla tíðina, og ikki megnað at greitt. Fyri stóðukvinnan fyri røktini hevur verið við í leiðsluforum sum viðfáningur, uttan at vera blivin tikin fyri fult at kalla eina einastu ferð. M.a. tí er tað blivið so galið sum tað er.

Sjúkrasystir